

Bilag til Bet. o. Lovf. om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

Det vil atter og atter vise sig i Praksis, at Domstolene vil staa uden nogen som helst Vejledning ved Anvendelsen af en saadan Bestemmelse. Hvad er „forholdsvis“ underordnet Værdi? Er det 2 pCt., 5 pCt., 10 pCt. eller maaske 25 pCt.? Og i Forhold til hvad skal Tilgiftsydelse være af underordnet Værdi? I Forhold til *den solgte Vares* Udsalgspris eller dens Indkøbspris? Faar det i saa Fald Betydning, om vedkommende handlende har gjort et særlig billigt Indkøb, saa at han maa give større Tilgift, naar han har købt de Varer, han sælger, til normal Pris, mindre, naar han har købt dem billigere? Skal man ved Bestemmelsen af *Tilgiftsydelsens* Værdi lægge Vægt paa dens Indkøbspris eller paa dens sædvanlige Udsalgspris, og faar det ogsaa her Betydning, at vedkommende handlende har gjort et billigt Indkøb? Og hvorledes skal Domstolene afgøre, om Tilgiften er af „forholdsvis underordnet Værdi“, naar Talen er om Lørdagstilgift og Juletilgift? Skal Ydelsen sættes i Forhold til Ugens Omsætning eller, ved Juletilgift, Aarets Omsætning? I saa Fald vil disse Former for Tilgift, som Detailhandlerstanden nu i Aarevis har kæmpet imod, og som det endelig for Lørdagstilgiftens Vedkommende er lykkedes at faa ramt ved den nugældende Lov, atter blive tilladelige. Eller skal Tilgiftsydelsens Værdi sættes i Forhold til det Indkøb, der sker samtidig med, at Juletilgiften eller Nytaarstilgiften ydes?

Som det vil ses, fremkalder en Affattelse som den nu foreslaaede en hel Række overordentlig vanskelige Spørgsmaal, og vi maa derfor indtrængende anmode om, at Forbudsbestemmelsen mod Tilgift ikke gøres værdiløs ved Tilføjelsen af en Bestemmelse om, at Tilgiften for at rammes skal være af „forholdsvis underordnet Værdi“, men at den principielt maa komme til at ramme Tilgift af enhver Form og Størrelse. Kun det giver en klar og brugelig Regel.

Endelig maa vi betragte det som meget uheldigt, at Straffe for Overtrædelse ikke kan overstige 100 Kr. Det kan kun skade Lovens Anseelse, at en Overtrædelse af den har saa ringe Følger. For de store Bog- og Kunstforlag f. Eks., der har anlagt deres Forretning efter Tilgiftssystemet, spiller det, hvad Fællesrepræsentationen har haft Lejlighed til at konstatere, ikke den ringeste Rolle, om de af og til maa betale 100 Kr. i Bøde for at overtræde Loven. Men dette er afgjort uheldigt. Naar der intet Minimum er sat for Straffen, saaledes at Domstolene kan gaa helt ned til den laveste Bødestraf, er det os heller ikke muligt at se, at der kan være nogen Betænkelse ved at sætte Maksimum op, saaledes at Domstolene *kan* idømme en virkelig følelig Straf, hvor der er Anledning dertil. Vi tillader os derfor at foreslaa § 13 affattet saaledes:

Ved *Salg en detail* er Tilgift under en hvilken som helst Form forbudt. Overtrædelse heraf straffes med Bøder indtil 1,000 Kr.

Til § 14.

Naar Producenten eller Grossisten af egen Drift har ladet Detailprisen anbringe paa Varen og derigennem klart og utvetydigt har tilkendegivet de handlende, at han ønsker denne Pris for Varen overholdt, forekommer det os, at han heller ikke skulde have Lov til at gøre nogen Undtagelse herfra overfor den enkelte. Men hvis det ubetinget findes nødvendigt, at Producenten eller Grossisten beholder en saadan Adgang, synes det i hvert Fald kun naturligt, at *Tilladelsen skal foreligge lige saa klart og utvetydigt som Fordringen om den bestemte Detailpris.*

Det er en Uretfærdighed mod de loyale handlende, at en enkelt skal kunne sælge under den paatrykte Pris, fordi han mener at have forstaaet en løst henkastet Ytring af en Agent eller af Producenten selv som en Tilladelse til Undersalg. Og det volder, som Erfaringen har vist, baade Paatalemyndighederne og Domstolene en Mængde overflødig Ulejlighed, som kunde være undgaaet, hvis den nugældende Lov havde haft en klar Bestemmelse paa dette Punkt.

Vi anmoder derfor om, at der i § 14, 1ste Stykke, efter Ordene: „Producentens eller Grossistens“ maa blive indføjet Ordene: „udtrykkelige skriftlige“, og at Ordene „eller anden Hjemmel“, hvis Mening vi ikke forstaar, maa udgaa, saa at § 14, 1ste Stykke, faar følgende Affattelse: „Naar der paa en Vare eller dens originale Indpakning af Producenten eller Grossisten findes angivet en bestemt Pris for Detailsalg, er det forbudt i Detailhandelen at sælge eller udbyde Varen for en lavere Pris, medmindre Producentens eller Grossistens udtrykkelige skriftlige Tilladelse herfor foreligger, eller Salget falder ind under Bestemmelserne i § 6, eller Varen sælges i brugt eller beskadiget Stand.“